

характерів. А на випускному курсі вже важливо, щоб майбутній вокаліст-актор був спроможним виконати всю партію в запропонованому до програми державного іспиту мюзиклі.

Саме дисципліна «Практикум сценічної підготовки» має поєднати в собі всі головні творчі майстерності. Тобто, сценічна мова, акторська майстерність, хореографія, сценічний рух, вокал і вокальний ансамбль поєднуються в одне ціле в цій дисципліні, що обов'язково має привести до бажаного успіху і сприяти високопрофесійній підготовці вокаліста-актора музично-драматичного театру.

Навчальна постановка як фрагментів, так і повного мюзиклу готує гарне підґрунтя для здобувачів, які навчаються за спеціалізацією акторське мистецтво музично-драматичного театру. Адже випускники мають пройти гарну школу з підготовки втілення мюзиклів, задля легкої їх адаптації в подальшому на професійних сценах музично-драматичного театру.

С. Манько

СЦЕНІЧНИЙ ПРАКТИКУМ ЯК ОСНОВНА ДИСЦИПЛІНА ТВОРЧОГО ВИХОВАННЯ ЕСТРАДНИХ СПІВАКІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

S. Manko

STAGE PRACTICE AS A MAIN DISCIPLINE OF CREATIVE EDUCATION OF POP SINGERS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Для виконавської діяльності естрадних артистів велике значення має багато компонентів. І саме наявність їх комплексу (гарно розвинуті вокальні, акторські дані, вміння органічно рухатися, мати відчуття ритму, можливість до імпровізаційності під час виступів, музикальність, артистизм) може говорити про професійність чи не професійність виконавця.

Сценічний практикум як дисципліна має стати тією базовою платформою, що дає можливість виконавцям початківцям (здобувачам, фахом яких є естрадний спів), напрацювати всі необхідні вміння і розвинути їх до належного рівня. Саме цілісний і комплексний розвиток естрадного артиста демонструє його виконавські можливості та психологічну готовність до концертних публічних виступів, які необхідні для цієї спеціалізації.

Здобувачі мають навчитися перетворювати ноти пісні у виразний, наповнений сенсом сценічний образ. Мають розвинути відчуття артистизму й напрацювати необхідну сценічну імпровізаційність і свободу, навчитися бути виразними як у пластичному аспекті, так і оволодіти мімічним арсеналом і розширити його до максимуму.

Важливим компонентом є сценічна практика, з допомогою якої здобувачі навчаються як саме потрібно себе вести на різних сценічних майданчиках, як взаємодіяти з аудиторією (діти, старше покоління, ветерани війни, військовослужбовці, певна професійна аудиторія, корпоративи) та як вести себе на сцені з партнерами по виступу (якщо це ансамблеві твори).

Для естрадних виконавців окремим важливим компонентом сценічної підготовки є робота над психологічною складовою, оскільки на початковому етапі творчого розвитку деякі виконавці ще не мають багато сценічного досвіду й може

бути присутнім страх сценічного виступу. Потрібно працювати з налаштуванням на виступ і потрібними установками перед виходом на сцену.

Робота в нових для здобувача музичних жанрах і нових стилістиках дозволяє розширити діапазон виконавських напрямів, а втілення кардинально різних сценічних образів у творах сприяє розширенню виконавської акторської палітри й розширює кругозір здобувачів.

З допомогою дисципліни здобувачам потрібно навчитися свідомо впливати на свій емоційний стан у процесі виконання творів. Доволі корисно робити відеозаписи власних виступів і проводити їх аналіз, а також приймати участь у аналізі відеозаписів виконань інших здобувачів. Адже це позитивно впливає на творчий зріст виконавців.

Не можливо недооцінити значення концертної сценічної діяльності у вихованні естрадних співаків, адже робота з публікою сприяє розкутості, починає проходити скучність і страхи сцени. Таким чином, при підготовці сценічних номерів важлива саме комплексна робота над музичною композицією (потрібно уважно проаналізувати зміст тексту, особливості музичного матеріалу, визначити режисерське бачення твору й вибудувати необхідні мізансцени з потрібним реквізитом за текстом у послідовний ланцюжок, створити відповідний костюм).

Отже, дисципліна «Сценічний практикум», має допомогти здобувачам отримати необхідну сценічну практичну підготовку для концертної діяльності шляхом моделювання певних реальних умов виступу на сценічних майданчиках.

Безумовно, «Сценічний практикум» є найважливішим освітнім компонентом для естрадного виконавця, адже завдяки саме цій дисципліні здобувач виростає зі звичайного вокаліста до професійного артиста й по-справжньому творчої особистості, яка прагне вже до осмисленого і багатокomпонентного виконання, що стає вже справжньою сходинкою до професійної діяльності.

В. Іванов

КОНЦЕРТМЕЙСТЕР ЯК ТВОРЧИЙ ПАРТНЕР ВИКОНАВЦЯ В ЕСТРАДНОМУ ТА НАРОДНОМУ СПІВІ

V. Ivanov

CONCERTMASTER AS A CREATIVE PARTNER OF A PERFORMER IN POP AND FOLK SINGING

Концертмейстер — постать унікальна й водночас непомітна для широкої публіки, проте незамінна для співака. У жанрах естрадного та народного співу роль концертмейстера значно виходить за межі простого акомпанування. Він стає повноправним творчим партнером, а подекуди — музичним наставником, психологом і навіть режисером. Від якості цієї взаємодії безпосередньо залежить художній рівень виконання, адже саме концертмейстер допомагає співакові розкрити музичний матеріал, відчути його ритміку, дихання та внутрішню драматургію.

Робота концертмейстера зі співаком починається задовго до виходу на сцену. Спільний шлях — це кропітке опрацювання нотного тексту, виявлення стилістичних особливостей, пошук художніх акцентів. В естрадному співі це означає тонку роботу з нюансами ритму, динаміки та артикуляції, щоб виконання набуло індивідуального почерку. У народному — дбайливе збереження автентичності, інтонаційної чистоти